

Evangelhia zilei de duminica: La început era Cuvântul

Comentariu la Evangelhia din a doua duminică după Crăciun: „Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit între noi iar noi am văzut gloria lui”. Cuvântul veșnic, fără a înceta să fie Dumnezeu, S-a făcut om, asemenea fiecăruia dintre noi. Nu este o ființă îndepărtată, care îi privește pe oameni cu indiferență: S-a întrupat pentru a ne mântui, pentru ca noi să-L iubim mereu.

Evangelhie (In 1,1-18)

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Acesta era la început la Dumnezeu. Toate au luat ființă prin el și fără el nu a luat ființă nimic din ceea ce există. În el era viața și viața era lumina oamenilor, iar lumina în întuneric luminează, dar întunericul nu a cuprins-o.

A venit un om, trimis de Dumnezeu, al cărui nume era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să dea mărturie despre lumină, pentru ca toți să creadă prin el. Nu era el lumina, ci a venit să dea mărturie despre lumină.

[Cuvântul] era lumina adevărată care, venind în lume, luminează pe orice om. Era în lume și lumea a luat ființă prin el, dar lumea nu l-a cunoscut. A venit la ai săi, dar ai săi nu l-au primit. Însă celor care l-au primit, celor care cred în numele lui le-a dat puterea de a deveni copii ai

lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din voința trupului, nici din voința bărbatului, ci din Dumnezeu s-au născut.

Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi, iar noi am văzut gloria lui, glorie ca a unicului născut din Tatăl, plin de har și de adevăr.

Ioan a dat mărturie despre el și a strigat: „Acesta era cel despre care v-am spus: Cel care vine după mine a ajuns înaintea mea pentru că era mai înainte de mine”. Într-adevăr, noi toți am primit din plinătatea lui har după har. Pentru că Legea a fost dată prin Moise, harul și adevărul au venit prin Isus Cristos.

Nimeni nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu; Fiul, care este spre pieptul Tatălui, el l-a revelat.

Comentariu la Evangheliile

În aceste sărbători de Crăciun medităm cu bucurie relatările pline de culoare prin care Evangheliile ne vorbesc despre nașterea lui Isus. Dar ne sunt propuse și texte precum cel de astăzi, care ne invită să ne ridicăm deasupra detaliilor anecdotice și pitorești, pentru a contempla ceea ce implică misterul Nașterii lui Isus Cristos și pentru a înțelege mai bine semnificația sa și consecințele pe care le are pentru viața noastră. Ne aflăm în fața unui text admirabil, în care sunt sintetizate armonios fundamentele credinței noastre.

„La început era Cuvântul”: Cuvântul (sau Logosul) nu este o creatură, ci Cineva care exista din toată veșnicia. „Și Cuvântul era la Dumnezeu (*ho Theós*)”: este vorba, așadar, de o Persoană distinctă de aceea care, în textul grecesc, este numită *ho Theós*,

cu articol, și care se referă la Tatăl, izvorul a toate. Dar această Persoană, distinctă de Tatăl, încă de la început „era Dumnezeu” (v. 1), împărtășea aceeași natură divină. Textul Evangheliei ne introduce astfel în intimitatea Treimii: o unică natură divină, în care există distincție de Persoane. Pentru moment, ni se vorbește despre Cel de la care toate își au originea (*ho Theós*) și despre Cuvânt.

În continuare, evocând capitolul întâi al cărții Geneza, relatarea creației lumii în șapte zile, se explicitează ceea ce acolo era spus într-un mod simplu, dar foarte profund. În acea relatare, fiecare zi începe astfel: „A spus Dumnezeu...” (să fie lumină, să fie firmament, să odrăslească pământul verdeață etc.), iar ceea ce Dumnezeu spune se împlinește imediat: „și așa a fost”. Cu alte cuvinte, Dumnezeu creează tot ceea ce există articulând

Cuvântul Său, prin Logosul Său. De aceea se afirmă acum că „toate au luat ființă prin el și fără el nu a luat ființă nimic din ceea ce există” (v. 3).

Ei bine, și aici se află ceea ce este mai mareț din tot ceea ce Dumnezeu a voit să împlinească la plinirea timpurilor, noutatea surprinzătoare și nemaiauzită: „Cuvântul S-a făcut trup și a locuit între noi” (v. 14a).

Acea Persoană divină care este Cuvântul a asumat o natură umană, astfel încât, fără a înceta să fie Dumnezeu, S-a făcut om, asemenea fiecăruia dintre noi. S-a întrupat într-o Persoană concretă și palpabilă: Isus. Cuvintele Evangheliei după Ioan au toată forța mărturiei unui martor ocular: „iar noi am văzut gloria lui, glorie ca a unicului născut din Tatăl, plin de har și de adevăr” (v. 14b). „Nu este cuvântul erudit al unui rabin sau al unui doctor al Legii – observă Benedict al XVI-lea –, ci mărturia pasionată a unui pescar

umil care, atras în tinerețe de Isus din Nazaret, în cei trei ani de viață împreună cu El și cu ceilalți Apostoli, a experimentat iubirea Sa –până la a se defini pe sine «ucenicul pe care Isus îl iubea»–, L-a văzut murind pe cruce și arătându-Se înviat și, împreună cu ceilalți, a primit Duhul Său. Din întreaga această experiență, meditănd-o în inima sa, sfântul Ioan a ajuns la o certitudine lăuntrică: Isus este Înțelepciunea lui Dumnezeu întrupată, este Cuvântul Său veșnic, care S-a făcut om muritor”[1].

Toate acestea ne arată, așa cum subliniază sfântul Josemaría, că „Dumnezeul credinței noastre nu este o ființă îndepărtată, care contemplă cu indiferență soarta oamenilor: eforturile lor, luptele și neliniștile lor. Este un Tată care Își iubește copiii atât de mult încât Îl trimite pe Cuvântul, a Doua Persoană a Sfintei Treimi, pentru ca,

întrupându-Se, să moară pentru noi
și să ne răscumpere”[2].

În toate momentele vieții Sale, și ca
Prunc în ieslea din Betleem, Isus ne
face cunoscute bunătatea,
înțelepciunea, milostivirea, tandrețea
și măreția lui Dumnezeu. „Pe
Dumnezeu nimeni nu L-a văzut
vreodată; Fiul, Cel care este în sânul
Tatălui, Acela L-a revelat” (v. 18).

.....

[1] Benedict al XVI-lea, Angelus 4
ianuarie 2009.

[2] Sf. Josemaría, (*E Cristos care trece*,
nr. 84).

Francisco Varo

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-duminica-a-doua-
dupa-craciun-la-inceput-era-cuvantul/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-duminica-a-doua-dupa-craciun-la-inceput-era-cuvantul/)
(29.03.2026)